

ՈՒԹԵՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլ, կես տարվանը 6 ռուբլ:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ:

Օտարաբարբառացիք դիմում են ուղղակի
Тифлис. Редакция „Мшакъ“

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ
(Բացի կիրակի և տօն օրերից):

Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խրաբանչիւր բառին 2 կոպէկ:

„ՄՇԱԿ“ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԵՒ ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԼՐԱԳԻՐ 1879 թվին

ԿՐ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒ ԵՄԵՆ ՕՐ, բացի տօն և տօներին հետեւեալ օրերից:

Լրագրի գիրքը և պրօգրամման նոյն են մնում: Մենք ստանում ենք ԱՆՓՆԱԿԱՆ ՀԵՌՆԳԻՐՆԵՐ: ՄՇԱԿԻ տարեկան գինը 10 ռուբլ է, կես տարվանը 6 ռուբլ: Գրվել կարելի է ՄԻԱՅՆ ԽՄԲԱԳՐԱՏԱՆ մէջ:

ԱՌԵՆՁԻՆ ՀԵՄԵՐՆԵՐԸ ծախվում են 5 կոպէկով հատր: Օտար քաղաքներից պէտք է գիմել հետեւեալ հասցեով՝ ТИФ-ЛИСЪ Редакция «Мшакъ».

Խմբագիր—հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ԲՈՎԱՆԳԱՆՈՒԹԻՒՆ

Նոր ընտրված Դումա:—Ներքին տեսու-
թիւն: Նամակ Մոսկովայից: Նամակ Ախալքա-
լաքից: Նամակ Խմբագրին: Ներքին լուրեր:
—Արտաքին տեսութիւն: Քաղաքական
տեսութիւն: Արտաքին լուրեր:—(Մշակի) հեռա-
գիրներ:—Յայտարարութիւններ:—Տեղեկացոյց:
—Ֆ և լի ե տ օ ն:

ՆՈՐ ԸՆՏՐՎԱԾ ԴՈՒՄԱ

Պէտք է խոստովանվել որ նոր
ընտրված Թիֆլիսի Դուման շատ

ՖԵԼԻԵՏՈՆ

«Մշակ» մասին դատողութիւններ:—Տասն և
հինգ օրվայ արձակուրդը:—Թշնամիներ և բարե-
կամներ:—Ինչի «Մշակը» տասն և հինգ օր չէ
հրատարակվում:—Հայի յատկութիւնը:—Լրա-
գրական և բեմական գործ:—Լաւ է ուշ քան
թէ երբէք:—Իմ բարեմաղթութիւնները նոր
տարվայ համար:—«Մշակի» խմբագիր:—«Փորձ»:
—Ս. Էջմիածնի ակադեմիա:—Վրաց «Արօճբա»
լրագիրը:—«Օճօր» լրագիրը:—Ներսիսեան գը-
պրոցը:—Պերճ Պաօսիանց:—Ս. Պ. Ալաղաթով:
Թիֆլիսի Դուման:—Պալիգրաֆայան քահանայ:
—«Արարատ» ամսագիրը:—«Մշակի» թշնամիներ:
—Գարրիէլ Սունդուկեանց:—Մեր բժշկները:
—Կենդանիների հովանաւորութեան ընկերութիւնը:
—Թիֆլիսի չքաւոր աղքատակութիւնը:—Հին-
Բարեկամ, կասպիացի և ուրիշ թղթակիցներ:
—Նիկողոսեանց և Ուսուցիչ:—Թիւրքիայի հայերը:
—«Тифл. Вѣстн.» լրագիրը:—Թատրոն:—Թիֆ-
լիսի ցէնզորները:—Հայ երիտասարդներ և հայ
օրիորդներ:—Կ. Պոլսի հայոց լրագրութիւնը:
—Ռուսաստանի հայոց լրագրութիւնը:—Բագրեւի
Մարզախրական ընկերութիւնը:—Թիֆլիս քա-
ղաքը և համայնարանը:—Մեր օրիորդական գը-
պրոցները և կլասիկային գիմնազիաները:—Հա-
յոց աղբը:—Ինտելիգենցիա:—Կրկին «Օճօր»
լրագիրը:—Իմ յոյսերը:—Դեռ չը յայտնված
ցանկութիւններ:—Ինչի ֆելիտոսոս կարծեալ:
—Նոր տարվայ վիզիտները:—Միւս տարվայ
համար խորհուրդ:

«Մշակը» ոչինչ չը չինեց, հաւատացնում են
շատերը, ինչ արաւ «Մշակը» եօթ տարի շարու-
նակ հարցնում են հեղանակն ձեռով մի քանի
ինքնահաւան անգործներ, «Մշակը» կատարելա-
պէս փնտաւար մի լրագիր է, ասում են օճի
սիրտ ունեցող նախանձի հերոսներ:...

Բայց ահա «Մշակը» 15 օր չէ հրատարակվում,

լաւ չէ սկսում իր գործունէու-
թիւնը,

Նոր Դումայի կազմակերպու-
թեան մէջ մտան այնպիսի տար-
րեր, որոնցից ազատ էր մեր ան-
ցեալ Դուման, այն է՝ մեր բան-
կերի վարչութեան գլխաւոր ան-
դամները:

Յունվարի 14-ին, Դումայի
առաջին ժողովի ժամանակ, երբ
յարուցվեցաւ նոր քաղաքագլուխ

— և ամենքը թէ բարեկամները և թէ անհայտ
թշնամիները զգում են որ նրանց մի բան պակաս
է, որ նրանք առանց «Մշակի» ապրել չեն կարող:
— Ի՞նչ է անում մեզ հետ «Մշակը», աղաղա-
կում են ամեն կողմից, այսպիսի բան կը լինի...
Տասն և հինգ օր չը հրատարակել թերթը...
— Հիմ... պատեւի թշնամիներ, տերեւնք
առանց «Մշակի» Չարմանում եմ. ձեզ ինչ փոյթ
հրատարակվում է «Մշակը» թէ ոչ... Դուք լո՞ս
ասում էք որ «Մշակը» ոչինչ չը չինեց կամ մին-
չն անգամ վնաս բերեց հայոց ազգին, հարստա-
հարեց նրան, անբարոյականացրեց նրան, ա-
մեն սուրբ բան հայերի մէջ սպանեց: Ուրեմն
աւել լաւ չէր լինել եթէ «Մշակը» բոլորովին չէր
հրատարակվի: Ինչի էք տխրում, ձեզ որք, անօգ-
նական էք զգում, ձեր կեանքը աննպատակ էք
զգում, երբ «Մշակը» չէ հրատարակվում...
Եւ ճշմարիտ, ինչ կը լինէր այդ տեսակների
գրութիւնը, եթէ «Մշակը» բոլորովին զաղաբէր
հրատարակվուց...

Բայց թողնում եմ «Մշակի» թշնամիներին և
դիմում եմ նրա բարեկամներին որ բացատրեմ
նրանց թէ ինչ պատճառով ամեն տարվայ սկը-
բում «Մշակը» մի տասն և հինգ օր, այսինքն
երկու շաբաթ չէ հրատարակվում:
Հայերը առհասարակ շատ ուշ են գրվում ԼԵ-
րագրին: Ստորագրութիւնը շատ անգամ չարու-
նակվում է մինչև մարտ և ապրիլ ամիսներ:
Այդ պատճառով խմբագրութիւնը ամեն տարի
յայտնում է որ երկու շաբաթվայ ժամանակամի-
ջոց է նշանակում, որպէս զի շտապեն գրվել ԼԵ-
րագրին:
Երեւակայեցէք ձեզ որ մենք կողմնայինք ա-
ռաջին համարը յունվարի 2-ին դուրս բերել,
իսկ այդ ժամանակին առհասարակ լինում է

ընտրելու ինչորք, բանկային գոր-
ծողներից մին, այն է պ. Ղամբարով, Թիֆլիսի առևտրական
բանկի կառավարիչ, առաջարկեց
որ քաղաքագլուխ ընտրելու, կամ
աւել լաւ է ասել, այդ պաշտօնի
համար կանդիդատներ որոշելու
համար, Դուման նշանակի դըռ-
նափակ նիստեր:

Եւ այդ առաջարկութիւնը ըն-
դունվեցաւ Դումայից:

Այդ նիստերը սկսվեցան յուն-
վարի 16-ից:

Բանկային գործակատարու-
թեան մէջ բանկերի խորհուրդնե-
րի գաղտնի և զոնափակ նիստե-
րը հասկանալի են: Այնտեղ խո-
սում են Ֆինանսական կամ դրա-
մական այնպիսի օպերացիաների
վրա, որոնց մասին շատ անգամ,
կամ մեծ մասամբ, —եթէ չասեցը
միշտ, —բանկային ֆինանսիստնե-
րը չեն ցանկանում որ հասարա-
կութիւնը տեղեկութիւն ունենայ:
Ֆինանսական օպերացիաները
հասարակութենից գաղտնի պա-
հելը, —դա դեռ հասկանալի բան
է:

Հայր շատ մի հարիւր բաժանորդ: Չեզ եմ հարց-
նում, ինչքան օրինակ տպել տանք տպարանում
200, 500, թէ 2000...
Ի հարկէ ընթերցողը կասէ՝ շատ տպեցէք,
մեզ ինչ որ դուք աւելորդ ծախս կանէք...
* * *

Հայր ինքն ոչինչ չէ անում, առհասարակ իսկ
այն մարդուց որ մի բան անում է, պահանջում
է աւել քան թէ նա կարող է անել:
Մի մարդ լրագիր է հրատարակում. թող իր
փողերը ծախսի, թող ոչինչ օգուտ չունենայ,
թող հարկաւոր ժամանակ արտակարգ ծախսեր
էլ անի ու պարտքերի մէջ իրզի, ասում է հայը
մեզ ինչ փոյթ: Եւ այնու ամենայնիւ այդ տե-
սակ մարդուն որ իրանից ամեն տարի մի քանի
հազար ռուբլու դեֆիցիտ է ծածկում, մենք նը-
բան հարստահարող ենք անուանում: Նա
իր կեանքը բարոյական և մտաւոր ամբողջ ոյ-
ծերը լրագրի գործին նուիրում է, —բայց այնու
ամենայնիւ մենք նրան հարստահարող ենք
անուանում...
* * *

Մի մարդ թատրոնական պիէտա է գրում,
թատրոնական խումբը ներկայացնում է այդ
պիէտան, փող է վաստակում, հեղինակին ոչինչ
չէ վճարում, պահանջում է որ ներկայացման
ժամանակ յոյսի համար էլ հեղինակը վճարէ, —
և վերջը հեղինակին էլի հարստահարող է անուա-
նում...
* * *

Հատկացնք, ուրեմն, ընթերցողներ, ինչի «Մշ-
ակը» 15 օրով ուշանում է ամեն տարի:
Թէ «Մշակը» այսքան ուշացաւ, բայց այնու
ամենայնիւ ես կարող եմ բարեմաղթել մեր ըն-
թերցողներին և ամբողջ ազգին բաղաւաւոր
նոր տարի: Լաւ է ուշ քան թէ երբէք, ասում
է առածը:

Բայց մեր կարծիքով նոյն բան-
կային պրակտիկա մտցնել հա-
սարակական, քաղաքային գոր-
ծերի մէջ անյարմար է, եթէ ա-
ւել չասենք:

Քաղաքային գործերի իւրաքան-
չեւ ինչորք, քաղաքային վար-
չութեան անդամների, քաղաքի
ներկայացուցիչների իւրաքանչեւ
քայլը պէտք է հրապարակական
լինեն, պէտք է ենթարկվեն քա-
ղաքի բնակիչների, ընտրողների,
եթէ չասենք օրինական, գոնէ
բարոյական ըննադատութեանը:

Չարմանում ենք որ Դուման
ընդունեց պ. Ղամբարովի այդ
տեսակ առաջարկութիւն: Չար-
մանում ենք որ ձայնաւորների
թուում գտնված տեղական մամու-
լի ներկայացուցիչները, որոնք ա-
մեն առիթից օգուտ են քաղում,
որ իրանց ցոյց տան հասարակա-
կան արդարութեան պաշտպան-
ներ, չը բողբեցին այդ բուն բան-
կային պրակտիկայի դէմ:

Մի այնպիսի նշանաւոր գործի
մէջ ինչպէս քաղաքագլուխ ըն-
տրութիւնն է, չէ կարելի անտես

Բայց որովհետեւ «Մշակը» կօմպոզիտական
լրագիր է, և ես էլ նրա աշխատակիցն եմ, —
այդ պատճառով ես չեմ կարող բաւականաւալ
միայն հայերին բաղաւաւոր նոր տարի բարեմաղ-
թելով, այլ կը բարեմաղթեմ նրան իմ բոլոր
ժանօթիներին և անձնօթիներին:
Եւ որովհետեւ բարեմաղթութիւնների ժամա-
նակ ընդունված է միշտ դանազան ցանկութիւն-
ներ անել, ես էլ ամեն մէկին, մի մի ցանկու-
թիւն կը յայտնեմ:
«Մշակի» խմբագրին ցանկանում եմ այս տա-
րի չորս հազար ռուբլուց աւելի դէֆիցիտ ունե-
նալ: Նրա հարկ է... թող վերջապէս հաս-
կանայ որ հայոց լրագիր հրատարակելը մի է
նոյն է որ ջուր մաղելը:
«Փորձ» ամսագրին ցանկանում եմ որ ամե-
ն օր եւ այ հրատարակութիւն դառնայ, որովհետեւ
քանի նա շուտ շուտ կը հրատարակվի՝ այնքան
թիւ կը կարգապիլ:
Ս. Էջմիածնի ակադեմիա դէ միայն ցանկանում
եմ, որ վերջապէս հասկանայ թէ ուրիշ բան չէ
կարող դառնալ, բացի ծխական գպրոցից:
Վրաց «Արօճբա» լրագրին, որ այդքան սիրում
է հայերին, ցանկանում եմ որ հայերէն լեզուով
հրատարակվի, որ գոնէ հայերը կարողանային
հասկանալ թէ ինչպէս է հայոցում նրանց վրաց
լրագիրը: Եթէ ոչ, «Արօճբաի» յօդուածները
հառկանալու համար անպատճառ հարկաւոր է
որ «Օճօր» լրագիրը նրանց թարգմանի:
«Օճօր» լրագրին ցանկանում եմ որ հրատա-
րակվի արաբական տառերով և թուրքերէն լե-
զուով: Այդ կուտուրական տառերը և այդ կու-
տուրական լեզուն բոլորովին յարմար են, իմ
կարծիքով, ուստ լրագրի լայն, ընդարձակ, հա-
մամարդկային դազափայտներին:

առնել հասարակական կարծիքը, անտես առնել, կամ դիտմամբ հեռացնել մամուլի ներկայացուցիչներին անգամ:

Թող չը մոռանան պ. պ. ճայնաւորները որ երեք տարի առաջ տեղական մամուլը աւելի էր հետաքրքրվում քաղաքային գործերով, աւելի էր գործում քաղաքապետի ընտրութեան գործի մէջ, քան թէ նոյն իսկ ճայնաւորները, որոնց նա սթափեցրեց իրանց քրնած գրութեանից:

Այդ քանը գոնէ չը պէտք է մոռանային մամուլի այն ներկայացուցիչները, որոնք այս անգամ իրանք ճայնաւորներ դարձան:

Մենք կարծում ենք որ Գուման գոնէ պէտք է հրաւիրէր իր գումափակ նստերին, որպէս լուռ հանդիսատեսներ, տեղական մամուլի այն ներկայացուցիչներին, որոնք այս կամ այն պատճառով չը մտան նոր Գումայի կազմակերպութեան մէջ:

Գ. Ա.

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՄՈՍԿՎԱՅԻՑ

8 յունվարի

Երևանից հաղորդել էին «Մշակին», որ բժիշկ պ. Տեր-Գրիգորեանցը գնացել է Էջմիածին ընդունելով ճեմարանում բնական գիտութեան ուսուցչի պաշտօն, հաղորդում ենք և մենք այստեղից, որ ֆելիցիտայի կանդիդատ պ. Սարգսեանցը օրերումս ուղևորվեց դէպի Էջմիածին ճեմարանում հին լեզուների ուսուցչի պաշտօնով:

Ներսիսեան գլխավորը ցանկանում էր որ այսուհետև միշտ առանց տեսիլ մնայ և բոլոր այն անձերին որոնք անընդունակ յայտնվեցան տեսիլ պաշտօնը վարելու, վարժապետական պաշտօններ տայ և նշանակի նրանց տեսչական ուժերից:

Պերճ Պուշեանցին ցանկանում էր այնքան երկար բռնաներ գրել, որ ոչ ոք համբերութիւն չունենայ նրա գրվածները մինչև վերջը կարդալ:

Սիմէոն Պետրովիչ Ալազաթ օվին ցանկանում էր որ Թիֆլիս քաղաքի քաղաքագլուխ ընտրվի:

Թիֆլիսի Գումային ցանկանում էր որ նրա նիստերի ժամանակ ամենից շատ խօսեն խորագով և Նիկոլայի ճայնաւորները:

Պալիզա Վաչեան քահանային ցանկանում էր որ էլ երբէք ոչ մի ժամացոյց ընծայ չը ստանայ:

«Արարատ» ամսագրին, որ այժմ հայր Ստեփանէի խմբագրութեամբ է հրատարակվում, ցանկանում էր որ որքան կարելի է Միւլլերի ազդեցիկները շատ ապկեն նրա էջերի մէջ:

«Մշակի» թշնամիներին ցանկանում էր որ «Մշակը» օրը երկու անգամ հրատարակվի:

Գաբրիէլ Սուրբուհի Կանցիին ցանկանում էր որ նրա թշնամիները միշտ վեր առնին նրա բոլոր պիէսները և առանց նրա գիտութեան թարգմանի նրանց հայոց գրական լեզուով:

Մեր բժշկներին ցանկանում էր որ երբէք ոչ ոք չը հիւանդանայ, որպէս զի նրանք զուարճութիւն չունենան մարդկանցին չարաբարելու:

Կենդանիներին հովանաւորութեան թիֆլիսի ընկերութեանը ցանկանում էր որ աւելի մտածի երկուստեանի, քան թէ չըստանան կենդանիների պաշտպանութեան մասին:

Այս երկուքը երկու կողմից էլ ուրախալի է. — առաջինը նա ցոյց է տալիս, որ համալսարանական բարձր ուսում ստացած երիտասարդներ, մի կողմ թողնելով իրանց անձնական շահերը, ուրախութեամբ նուիրում են իրանց գործունէութիւնը ճեմարանական գործին, երկրորդը որ ճեմարանի վարչութիւնը աշխատում է հետզհետէ ձեռք բերել համալսարանական կրթութիւն ստացած ուսուցիչներ: Եւ այդ անհրաժեշտ է: Ճեմարանի պէտ էր ըլլէր ոչ բարձրագոյն, գոնէ բարձրագոյն ուսումնարանում անկարելի է տեղ տալ կիսաուսում անձինքներին, որոնք զուրկ են մանկավարժական կրթութեանից: Բաւական է, որ ճեմարանի ուսուցիչը ընդունակ լինի միայն յաջող կերպով աւանդելու իր առարկան. նա պէտք է լինի մի բարձր, ընդհանուր կրթութիւն ունեցող, հաստատ և ինքնուրոյն համագործակցի տէր անձն, որպէս զի իր պաշտօնակիցները չը ջանում վրէժ չը ծռի ամեն մի ավտօրիտետի առաջ և ուսուցչական ժողովների կամ խորհրդակցութիւնների ժամանակ կը բարձրական դեր չը խաղայ: Ճեմարանի հիմնարկութեան վսեմ գաղափարը և բարձր նպատակը պարզ ցոյց են տալիս, որ նրա ուսուցիչ գործունէութիւնը չը պէտք է սահմանափակվի միայն դասատուի պարտականութիւնը կատարելով, գոնէ ներկայումս, երբ ճեմարանական գործը դեռ մանուկ է և անկասկած, երբ նրա ուղղութիւնը դեռ շատ անորոշ գրութեան մէջ է, ճեմարանի ուսուցիչը, մեր կարծիքով, բաւական է, որ լինի միայն դասատու. — նա պէտք է լինի գործող, այդ բառի լայն նշանակութեամբ, պէտք է նպատակ իր մտածել և բարոյական ուժերով ճեմարանական գործին մի ուղիղ ընթացք և կանոնաւոր ուղղութիւն տալու խնդրին: Մի այն տեսակը ոչինչ չէ կարող անել. զիսաւոր դերը և մեծ գործ կատարողը ուսուցչական խումբը պէտք է լինի:

Պարզ է այստեղից, որ անզարգացած և ուսումնազուրկ ուսուցիչը երբէք չէ կարող գործ առաջ տանել, օգնելու փոխարէն նա մինչև անգամ կը խանգարի իր գործունէայ ընկերներին, եթէ ամեն բանի մէջ խառնվի: Քանի որ ուսուցիչները մէկ մէկու չը հակաանան, մէկ մէկու չը զօգնեն, ոչինչ չի գուրու զայ: Իսկ այդ համաձայնութիւնը կարող է լինել միայն այն ժամանակ, երբ ուսուցչական խումբը կազմված կը լինի բարձրագոյն, զարգացած անձինքներից: Ճեմարանին հարկաւոր են ուրեմն համալսարանական ուսում ստացած ուսուցիչներ:

Շատ ուրախալի է, որ ճեմարանի վարչութիւնը, ինչպէս լսել ենք, ոչ մի ջանք չէ խնայում այդ նպատակին հասնելու համար, և նրա ջանքերը առ այժմ պատվով են յաջողութեամբ: Բայց չէ կարելի, ի հարկէ, հաստատա-

պէս ասել, որ ճեմարանը այսուհետև միշտ կունենայ բարձրագոյն ուսուցիչներ. դեռ ավ դիտել, այս նոր հրաւիրվածները ինչպիսիք ընդունելութիւն կը գտնեն, կամ ինչքան ժամանակ կը կատարեն իրանց յանձն առած պաշտօնները: Գուցէ մէկը մնում է երկու տարի, միւսը մի տարի միայն, և ճեմարանը դարձեալ զրկվում է արժանաւոր ուսուցիչներից: Այս հանգամանքը ի նկատի ունենալով, վաճառը պէտք է աշխատի այնպիսի միջոցներ գործ դնել, որոնք կարողանային մշտապէս ապահովել ճեմարանի համար արժանաւոր ուսուցիչներ:

Խօսանք այդ միջոցների մէկը վրա: Յայտնի է որ տարեկան մի նշանաւոր դուժար է դուրս գալիս վաճառից, իբրև ուսման ծախս վաճառը որդեգրվում էր, որոնք սովորում են զանազան ուսումնարաններում և զլսաւորապէս Լազարեան ճեմարանում: Մինչև այժմ այդ թիւը կը, որ տեսնում է մինչև զիննաղիական կարգի վերջը, ոչինչ պարտականութիւններ չէ կապում որդեգրվելու հետ: Նրանք սովորում են վաճառի հաշուով, վերջացում իրանց ուսումը և այնուհետև ընտրում այս կամ այն գործունէութիւնը իրանց ցանկութեան համեմատ: Այնքը այստեղ կատարում է մի հարուստ բարերարը, որին նրա որդեգրվելը ուսումնաւարտելուց յետոյ մարդասեղ էլ չեն դնում:

Ներկայումս, քանի որ վաճառը ունի մի բարձրագոյն դպրոց, մի ճեմարան, որին մշտական հարկաւոր են լուռ ուսուցիչներ, մեր կարծիքով, վաճառը կարող էր այն գումարից, որ նշանակած է նրա որդեգրելին, մի մասը գործ դնել աւելի խելացի և օգտաւէտ կերպով, որով նա կարող էր ապահովել ճեմարանի համար մշտական ուսուցիչներ:

Ահա ինչպէս. Ռուսաստանի բոլոր համալսարաններում կան զանազան հասարակութիւններից նուիրած գումարներ, որոնց տարեկան տոկոսից բաղկացած գումարը կազմում է մի քանի հաւասար ստիպանդները համալսարանի այս կամ այն ֆակուլտետում: Բազմաթիւ ստիպանդներն ունի, որինակ, մեր կողմանեան ուսումնարանական շրջանը համարեա բոլոր համալսարաններում: Ամեն մի կողմանեան ստիպանդիատ ստանում է տարեկան 300 ռուբլ: Այդ ստիպանդները պարտաւորիչ են, այսինքն, ամեն մի ստիպանդիատ համալսարանի այս կամ այն ֆակուլտետում աւարտելուց յետոյ պարտաւոր է 4 տարեկան փոխարէն 6 տարի ծառայել իր կողմանը համեմատ պաշտօններում այնտեղ, ուր նրան կը նշանակեն. նա ծառայում է, ի հարկէ, առձեռով: Այսպիսով կողմանեան ուսումնարանական շրջանը երբէք պակասութիւն չէ զգում, որինակ, ուսուցիչներում, որովհետև ամենայն տարի աւարտում են համալսարանները:

Չը զրկուենան: Այդ կը լինի նրանց համար ամենամեծ բարոյական տանջանքը:

Կ. Պոլսի հայոց լրագրիչներն են իրան ցանկանում են աւելի առողջ դատողութիւն ունենալ իրանց զրկվածների մէջ, որովհետև այդ ամենալուր միջոց է Թիւրքիայի մայրաքաղաքում բոլոր բաժանորդները կորցնելու և վերջապէս լրագրիչը փակելու համար:

Ռուսաստանում հրատարակվող բոլոր հայոց լրագրիչներն են և ամառ գիրներն են ցանկանում են միշտ պաշտպանել հնացած և փտած մաքերը և երբէք ոչ մի նոր միտք չընդունել, որովհետև այդ ամենահեղա միջոց է քաղաքագլուխ հռչակվելու համար:

Բազումի Մարդասիրական ընկերութեանը ցանկանում էր այրել իր կանոնադրութիւնը, որովհետև ընկերութեան խորհրդի անդամները թուրք երբէք չեն գտնվում մարդիկ, որոնք ընդունակ լինէին իրագործել այդ կանոնադրութիւնը:

Թիֆլիս քաղաքին ցանկանում էր երբէք համալսարան չունենալ:

Ամբողջ Անդրկովկասում օրիորդական զըպրոցներին ցանկանում էր մտցնել իրանց դասատուութեան զլսաւոր աւարականները թուրք Պոլսից կողմ քաղաքներ: Նրանց ցանկանում էր նրանց մտցնել և կլասիկային ուսումը, որպէս զի օրիորդները քիչ ընկերութիւն անէին կլասիկային գիմնազիաների այն աշակերտներին, որոնք դժտանելու են նոտած:

Ամբողջ հայոց ազգին ցանկանում էր միշտ հաւատարիմ մնալ իր ազգային աւանդութիւններին և յատկութիւններին: Մասնաւոր միշտ պահպանել ամենաթանկագին ազգային յատկութիւնը, այն է ս և նա խանձը:

Յանկանում էր մեր մեծ մեծ խօսող, դատար-

րում նրա ստիպանդները և անմիջապէս պաշտօններ ստանում:

Չէ կարելի արդեօք, որ ս. Էջմիածին վաճառը իննի Ռուսաստանի համալսարաններից մէկում մի քանի ստիպանդներ ֆելիցիտայի մատեմատիկական ֆակուլտետներում: Այդ միջոցը ամենահաստատուն է, որով ճեմարանը կարող է մշտական ունենալ այդ երկու ֆակուլտետներում աւարտած ուսուցիչները ուսուցչ լեզուի և գրականութեան, պատմութեան, հին լեզուների, մատեմատիկայի, ֆիզիկայի և բնագիտութեան: Ամեն մի հայ ուսանող որը իր ազգի շահերը բարձր է դառնում անձնական շահերից, մեծ ուրախութեամբ կը համաձայնվի ընդունել վաճառի ստիպանդները ճեմարանում ուսուցչութիւն անելու նպատակով: Վաճառի ստիպանդները մի կողմից միջոց կը տան շատ երիտասարդներ, նիւթական կողմից ապահոված լինելով, յաջողութեամբ պարապելու իրանց մասնագիտութիւններով, միւս կողմից կը կազմեն Էջմիածնի ճեմարանի համար ուսուցիչների մի հաստատ աղբիւր: Աւելորդ է աւելացնել, որ վաճառի ստիպանդները պէտք է անպատճառ պարտաւորիչ լինեն, այսինքն ստիպանդատը պէտք է պարտաւոր լինի ծառայել ճեմարանում բոլոր տարիներին մի թիւ:

Այսպիսով ճեմարանը միշտ ապահոված կը լինի արժանաւոր ուսուցիչների կողմից, որոնց գործունէութիւնը միայն կարող է բերել ցանկալի պտուղներ, կարող է իրագործել այն միտքը, որի վրա է հիմնված այդ բարձրագոյն ազգային ուսումնարանը:

Ս. Կաղանց

ՆԱՄԱԿ ԱՅՍՊԱՆԱՔԻՑ

10 յունվարի

Մինչդեռ ներկայ քաղաքական դրութեան պատճառով, առեւտրականների գործերը յաջող են դնում, աղքատների թիւը մեղանում բազմանում է: Արեւիգործիւն, թղթախաղ, զեղիս և անշափաւոր կենցաղաւարտութիւն, այս բոլորը նպաստում են դրա յառաջանալուն:

Մի անձ դժուար կը հասնէր իր նպատակին, եթէ չորերից կամենար որոշել այս կամ այն անձնաւորութեան նիւթական միջոցները:

Դիցուք թէ այսօր մի հարուստ թանկագին շոր է հագել, միւս օր շատերը սկսում են հետեւել նրա օրինակին չը նայելով որ իրանց զըբամական միջոցները չեն թոյլատրում իրանց այնպէս վարվելու: Ինչ վերաբերում է կանանց, նրանց մասին խօսելն անգամ աւելորդ է: Նրանց զարգարվելու ցանկութիւնը ամենքին յայտնի է:

Կաշիւի և ստրկահողի ինտելիգենցիային որ այդ սրբելու դասակարգի ներկայացուցիչները սաստիկ հարստանան, որովհետև միայն այն ժամանակ կրկնայ թէ ինչպէս կը գործ դնեն նրանք իրանց ձեռք բերած կարողութիւնը և ինչ զին ունէին նրանց մեծ մեծ խօսքերը:

Կրկին մի ցանկութիւն «ՕՅՅՈՅ» լրագրին: Յանկանում էր նրան որ բացի այն բաժանաղից, որ նորերումս այդ լրագրի մէջ մի նամակ է տպել «ՕՅՅՈՅ» ոչ մի ուրիշ ստորագրող չունենայ:

Ուրեմն բաղաւոր նոր տարի ամենքին: Կարծեմ ամենքը զո՞հ են, ում են բարեմադթել են բաղաւոր նոր տարի:

Յոյս ունեմ որ եթէ ամենքը, ում են ցանկութիւններ են յայտնել, կաշխատեն իրագործել ներկայ 1879 թիւին իմ բարեմադթութիւնները ամենքը բաղաւոր կը լինեն և մեր երկիրը շատ առաջ կերթայ:

Ի հարկէ կան իմ սրտիս մէջ և շատ ուրիշ ցանկութիւններ, որոնց են զժաղաղապէս իրաւունք չունեն յայտնելու:

Յեկետօնս այս անգամ կարճ եղաւ, բայց և նոր տարեկան վի դիտել երբ միշտ կարճ և պաշտօնական են լինում:

Նս ուրեմն վերջացրի իմ վիզիտներս և այժմ կրկին կարող եմ սկսել իմ սովորական, առօրեայ կենցաղը:

Մի խորհուրդ էլ ուղում էի տալ «Մշակի» ընթերցողներին: Միւս տարի փոխանակ նոր տարեկան վիզիտներն անելու, խորհուրդ եմ տալիս որ ամեն մի հայ մի մի փոքրիկ դուժար նուիրի յօղուտ որ և է հայ բարեգործական հիմնարկութեան, ընկերութեան, կամ ուսումնարանի:

Ասիացի

Ամսին 5-ին, ծննդեան ճրագույնցի՝ օրը, մեր քահանայներից մինը, ըստ սովորութեան յայտույն տրուողին աղքատաց զանազանների արդիւնքը:

Նա ասաց որ նոյններէ 14-ից մինչև այդ օրը, արանց զանազաններով հաւաքվել է 242 բուրջ, իսկ կանանց՝ մի փաթեթով 20 բուրջ և զանազան արծողութեան ուսկիներ, (զումարը անորոշ մնաց մեզ համար): Նա աւելցրեց որ այդ փողերը բաժանվել են քաղաքիս չքաւոր զերդաստաններին, որոնց թիւը 46 է, Այդ թիւը մեզ զարմացրեց. միթէ կարելի է, մտածում էինք որ մի սյուպիսի փոքրիկ քաղաքում այդքան աղքատներ լինէին: Մեզ յայտնի է որ կան աղքատներ, որոնք իսկապէս կարօտ են որդորութեան, կան նմանապէս և այնպիսի աղքատներ որոնց աղքատ անուանելը և փող բաժանելը, նշանակում է քաջակերել ծուլութիւնը և իսկական կարօտեալներին հասնելը բաժնից անխնայութիւն գողանալ:

Մեր մէջ ընդհանրացած է մի առած, որին շատերը հետեւում են. «Տուր ոսկի գետերին, մի քննիր», բայց ոչ, մենք պարտական ենք ընդունելու և կարծեցեալ աղքատը իսկականից որոշելու: Յանկանում ենք որ այն անձինք որոնք բաժանում են այդ փողերը, արանց յետոյ աչքի առաջ ունենային այդ պարագան: Այժմ նրանապէս շատացել են ասորի մտրակահարները, Ամին մի սորոքաւոր, երկար ֆարաջէն հազած ասորի, քահանայ է անուանում իրան, մի փաթեթով արաբերէն աւետարանը կողքի տակ և մի քանի հայ եկեղեցական աղօթքներ անգիր արած որդորութիւն է հաւաքում: Կրանց աշխարհական մտրակահարներ թիւ ու համարը չը կայ:

Տեսնում էք քաջակազմ, ուժեղ երիտասարդներ, որոնք որդորութիւն են նայցում, դուք առաջարկում էք նրանց մի օր և իցէ աշխատանք, նոքա էլի որդորութիւնն են կրկնում:

Ինչպէս անցեալ նամակումս կարծիք էի յայտնած, ուսումնարանի կրպակների կազմը մնաց այն անձի վրա որը 2,500 բուրջու հաշուով դրու էր ներկայացրած հողաբարձութեանը: Արհեստաւորի մինը մնում է եկեղեցապատկան կրպակներից մինի մէջ: Այս օրերս եկեղեցական երեսփոխանը առաջարկում է նրան դուրս գնալ կրպակից, արհեստաւորը առաջարկում է 150 բուրջ վարձ, միայն թէ դուրս չը գալ կրպակից: Մանաւանդ որ կրպակների մեծ հարկաւորութիւն կայ և այն դէպքում եթէ վարձէր կապալաւորից ուսումնարանապատկան կրպակներից մինը, հարկադրված կը լինէր դատարկ կրպակ չը լինելու պատճառով համարեա մօտ 2 ամիս ման գալ պարագայ:

Բանը յայտնվում է այսպէս: Երեսփոխանի որդին մնում է մեր քաղաքացի պարտններից մինի կրպակի մէջ, այդ պարտնը պահանջում է դատարկել իր կրպակը, երեսփոխանը առաջարկում է նրան եկեղեցապատկան կրպակներից մինը, այն որի մէջ մնում էր արհեստաւորը: Պարտնը ասում է որ ինչ որ քահանայուհու լինի եկեղեցապատկան կրպակը, իրը նրա արժողութեան երկպառակը կը գնահատէ:

Երեսփոխանը խորամանկութիւն է բանացնում, եկեղեցապատկան կրպակին միայն 40 բուրջ վարձ է նշանակում որպէս զի ինքը 80 վճարէ նրան:

Արեւօք ինչ իրաւունքով այդ պարտնը կամենում է իր վրա թողնել այդ կրպակը և 110 բուրջ իր զբաղման թողնել: Միթէ բաւական չէ որ հասարակութիւնը այնքան միամիտ է որ հաշիւ չէ պահանջում նրանից, որ ոչինչ կօնորոշ չէ նշանակված նրա գործողութեանց վրա: Այդ մասին, ինչպէս լսում ենք, արհեստաւորը տեղեկացրել է գործակատար քահանային և յոյս ունենք որ վերջինս չի թողարկի այդ տեսակ կամականութիւններ:

Մեր հարուստներն ևս բնութեան օրէնքների համեմատ են գործում, որտեղ զօրեղը տկարին ոչնչացնում է:

Ջալալեան Ռուբէն 11 բ., Բալանթարեան Նիկողայոս 3 բ., Աթաբէրեան Ներսէս 3 բ., Բէգնազարեան Սարգիս 3 բ., Գալուսեան Սարգիս 5 բ.:—Ընդամենն է 65 բուրջ:—Ուղարկելու ծախսը հանած է այդ գումարից:

Խնդրում են խնամարար այդ գումարը պատկանած տեղը հասցնելու ներկութիւնը յանձն առնէք ձեր վրա:

Վասիլ Եղիազարեանց

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

Մեր թղթակիցը հեռագրում է ԳԱՆՁԱԿԻՑ. «Յունվարի 14-ին այստեղ կատարվեցաւ կարասիտ Տէր-Ներսէսեանի հարսանիքը օր Մ. Նաբաթեանի հետ. Առաջինի եղբայր Ներսէս Տէր-Ներսէսեանը և երկրորդի հայր Պետրոս Նաբաթեանը կամենալով այդ օրվայ համար մի բարեգործութիւն անել, ընծայեցին իւրաքանչիւրը հարիւրական բուրջ յօդուտ Վասիլ և Տարսնի ուսումնարաններին: Հարսանիքին ներկայ գտնվող հետեւեալ անձինք նոյնպէս նուիրատուութիւն արին: Աւետիք Մալեանց 50 բ., Թումանեանց 5 բ., Վ. Յովսէփեանց 10 բ., Մ. Գաբուղեանց 5 բ., Մ. Աղալեանց 5 բ., Շահլամեան 2 բ., ուսանող Յարութիւնեան 1 բ., Տէր-Գեորգեան 1 բ., Վարդանեան 1 բ.: Խորըը 280 բ.: Ստորագրութիւնը շարունակվելու է: Բացի այդ Տէր-Ներսէսեան և Նաբաթեան նուիրեցին տեղական հողեր ուսումնարանին զիտուական բուրջ իւրաքանչիւրը:»

Մեզ հաղորդում են ՎԵՐԻՆ-ԱԳՈՒԼԻՍԻՑ, որ այնտեղ զանազան երեխայական հիւանդութիւններ են տարածված. Մանաւանդ փողոցաւ հիւանդութիւնը շատ զուներ է տանում:

ԱԼԷԿՍԱՆԴՐԱՊՈԼԻՑ մեզ հաղորդում են, որ այնտեղի երկու միմեանց թշնամի կուսակցութիւնները, Սուքիասական և Տէր-Յովսէփեան հաշուով են միմեանց հետ, Նաակապիւրը այդ առիթով իր ուրախութիւնը յայտնում է:

Մեր ԵՐԵՒԱՆԻ թղթակիցը մեզ հեռագրում է. «Հոգեւոր ուսումնարանի հինգ ուսուցիչները տեսնի անտանելի և կոպիտ վարմունքի պատճառով մի դեկուցումն ներկայացրին հողաբարձութեանը և հրաժարական տուին:»

Յունվարի 16-ին առաջին անգամ ձիւն եկաւ ԹԻՖԼԻՍԻՍԻ: Բայց ցուրտը սաստիկ չը լինելով, ձիւնը մնում է միայն տների կտուրների վրա, իսկ փողոցներում հալվում է և անանցնելի ցել է դոյացնում:

Այս տարի «Մշակի» բաժանորդութիւնը շատ լաւ է գնում: Անցեալ տարի տարվայ վերջում մենք ունէինք 900 բաժանորդ, իսկ այս տարի յունվարի 15-ին մենք ունէինք արդէն 700 բաժանորդ:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

ԲԱՂԱՔԱԳԱՆ ՏԵՍՈՒԹԻՆ

Անցեալ պատերազմական, ծանր տարին անցաւ: Ի՞նչպէս է հանդիպում արեւմտեան Եւրոպան նոր տարին, ներկայ 1879 թիւը: Գցենք մի անցաւոր հայեացք արեւմտեան Եւրոպայի զլեւաւոր պետութիւնների վրա: Գերմանիան կարծես բոլորովն թողել է իր հոգիները ընդհանուր եւրոպական քաղաքական գործերի ղեկավար լինելուց և պարապում է միմիայն իր նեղ, ներքին գործերով: Նրան զբաղեցնող զլեւաւոր խնդիրը սօցիալիստների խնդիրն է: Կառավարութեան և ազդի ամբողջ ուշադրութիւնը գրաւված է սօցիալիստական ուղուականի դէմ կռիւնով: Ուրիշ ոչինչ չէ լուրում այնտեղ, եթէ ոչ որ այս ինչ անձն կալանաւորվեցաւ կամ պարտվեցաւ մայրաքաղաքից դէպի զաւառները, այն ինչ լրացիր դատի կանչվեցաւ կամ արգելվեցաւ: Գերմանական քաղաքական կեանքի մէջ յայտնվող ուրիշ խնդիրներ վարչական թէ անտեսական, ոչ զբին չեն հետաքրքրում:

Ի տակաւն նոյնպէս յուզված է սօցիալիստական և հանրապետական խուլ շարժումը ներքով Թէ Իտալիան և Թէ նոյնպէս Սպանիան գեռ գտնվում են այն ծանր տպաւորութեան տակ որ գործեցին այդ երկու երկիրներին հասարակական կարծիքի վրա նրանց թաղաւորների դէմ կատարված երեւոնագործութիւնները:

Աստիլան մի նոր ընծայ ստանալով, պալատական երկիրները, անդադար ներքին յուզման մէջ գտնվելով իր երեք զլեւաւոր տարրերի՝ ունգարացիների, սլավոնների և գերմանացիների անհաշտ յարաբերութիւնները և երկպառակութիւնները շնորհով, իրան աւելի ուժեղ չէ զգում քան թէ առաջ, այլ ընդհակառակն նրա քաղաքականութիւնը աւելի տատանվող է դարձել քան թէ առաջ: Աստիլան չը զիտէ ուժ հետ բարեկամանայ, ուժ աւելի մօտենայ՝ Ռուսաստանին, թէ Գերմանիային:

Բելգիան հանդիպում է նոր տարին շատ տխուր կերպով: Սարափելի հեղեղներ աւերում են այդ երկիրները:

Փիւրքիան գտնվում է կատարեալ քայքայման մէջ: Նրա թէ եւրոպական և թէ ասիական դաւաճներում անիշխանութիւնը հասել է վերին աստիճանին: Ամեն տեղ ճնշում, բռնաւորութիւն, անիշխանութիւն, կամաւորականութիւն, ժողովրդի չքաւորութիւն, — ահա Փիւրքիայի դրութիւնը: Կ. Պոլսում լարված դրութիւնը այնտեղ է հասել, որ ժողովուրդը հաց չունի ուտելու, յուզվում է փողոցներում: Փիւրքիան կորցրել է իր վերջին կրեդիտը, նրա փողերը կատարելապէս ընկել են: Մինիստրները փոխվում են գրեթէ ամեն ամիս, բայց երկրի անիշխանութիւնը նոյն է մնում:

Գուցէ ամբողջ արեւմտեան Եւրոպայից Ֆրանսիան միակ երկիր է որ հանդիպում է նոր տարին գոհ և զուարթ դէմքով: Նա հասել է իր նպատակին, նա կարողացել է կատարելապէս հաստատել իր մօտ պետական այն ձեւը, որին ձգտում էր, և որին հասել էր այդքան զոհարեութիւններով: Վերջին սենատորական ընտրութիւնները բուն հանրապետական բնաւորութիւն ունեն և իրաւունքով կարծել են տալիս որ այսուհետեւ հանրապետութեան ձեւը հաստատ և խոր արմատներ կը գցի Ֆրանսիայի հողի մէջ: Մինչև այժմ պատգամաւորների ժողովը հանրապետական էր, բայց սենատը հակահանրապետական էր: Ս.յ. պատճառով երկու ժողովների մէջ միշտ լինում էին երկպառակութիւններ և նրանք մի զարմանալի հակասութիւն էին ներկայացնում: Այժմ անշուշտ կը լինի կատարեալ ներգաշնակութիւն երկու ժողովների մէջ:

Ուրեմն Եւրոպայի երկիրների մեծ մասը բացի Ֆրանսիայից, շատ միեմարական տրամադրութեան մէջ չեն: Աւելացրէք սրան այն լուրը որ այս օրերս հասնելով Եւրոպա, որքան կարելի է երզակացիները եւրոպական լրագրիներով, մի տեսակ պանիկա, երկիրը պատճառեց Եւրոպայում: Ռուսաստանի ներքին զաւառների մէջ յայտնված ժամատախոր բաւական անսխորտ լուր էր արեւմտեան Եւրոպայի համար:

Ճշմարիտ է նոյն իսկ Ռուսաստանում բաւական ճիշդ հետազօտված չէ ակտի բնաւորութիւնը, մի քանիները հաւատացնում են որ դա ժամատախ չէ, այլ միայն ախժ է, — բայց այնու ամենայնիւ արեւմտեան Եւրոպայում արդէն սխուլ են գործ դնել ամեն տեսակ միջոցներ, որպէս զի ցաւը չանցնի այնտեղ Ռուսաստանից:

Վերջապէս ի՞նչ բերեց իր հետ նոր տարին Անգլիայի համար: Անգլիան ցոյց տուեց իր ոյժը և Հնդկաստանում և Փիւրքիայում և Աֆղանիստանում: Բայց նրա արտաքին փառքը անգործ կըլաւ բուժել Մեծ-

Բրիտանիայի, նոյն իսկ Անգլիայի բուն անդլիական ազգաբնակչութեան հասարակական ցաւերը: Ամբոխի աղքատութիւնը, գործարանների բանտների անսխորտ անտեսական դրութիւնը, — ահա ինչ է բացվում Անգլիայի արտաքին փառքի վարագոյրի և տեղից:

Մեր թիւրքիական եղբայրակիցների վերաբերութեամբ Անգլիան հանդիսացաւ կամ խաբեայ, կամ անզօր, դժուար է որոշել երկու ածականներից որն աւելի յարմար է յատկացնել Անգլիային նրա վարմունքի մէջ թիւրքիական հայերի վերաբերութեամբ: Մէկ բան հաստատ է, որ այն ժամանակից, երբ Մեծ-Բրիտանիան մեկնեց իր հովանաւորող ձեռքը դէպի Փոքր-Ասիան և դէպի Հայաստանը այդ երկիրների քրիստոնեայ ազգաբնակչութեան, մանաւանդ հայերի դրութիւնը աւելի վատացաւ, աւելի անտանելի դարձաւ:

Գ. Ա.

ԱՐՏԱՔԻՆ ԼՈՒՐԵՐ

—Գարեթից մեզ գրում են. «Ստամբուլում պարսիկները բռնութեամբ ստիպել են մի հայ օրիորդի մանկատանութիւն ընդունել, նոյն բանը օրերումս այստեղ պատահեց: Այս անցքերի վրա ոչ հասարակութիւնը և ոչ կառավարութիւնը ուշադրութիւն չը դարձրին:»

ՄՇԱԿԻ ՀԵՌԱԳԻՐՆԵՐ

ՄԻՋԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹՆԵՆՑ

ԲԵՐԼԻՆ, 15/27 յունվարի: Այստեղ վրձնված է անպայման փակել սահմանը և ութսուուն հազար դրք կանգնացնել հսկողութեան համար: Կարծում են, որ այդ միջոցները կարգելեն ժամատախին հասնել Գերմանիա Ռուսաստանից և կը ստիպեն այս պետութեանը աւելի զեջումներ անել մաքսական տուրքի վերաբերութեամբ:

ՓԱՐԻՉ, 16/28 յունվարի: Հաւատացնում են, որ մինիստրների այսօրվայ առաւօտեան խորհուրդի ժամանակ Մակ-Մահօն յայտնեց, թէ նա աւելի շուտ հրաժարական կը տայ, քան թէ զեջումն կանի բարձր հրամանատարութեան պաշտօնների վերաբերութեամբ:

ԲԵՐԼԻՆ, 16/28 յունվարի: Բայխասազ հրաւիրված է հաւաքվել փետրվարի 12-ին, Այսօրվայ խորհուրդը քննեց ժամատախի դէմ գործելու միջոցները:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 17 յունվարի: «Правит. Вѣстн.» լրագիրը հաղորդում է, որ Վէտլիանկով վարձանիցաւ զթուլութեան քոյր Դօբրինինա: Բժիշկ Կրասովսկու զեկուցման համեմատ այրտեղ հիւանդներ այլ ևս չը կան: Աստրախանի նահանգապետը յայտնեց բոլոր զիւղերում, որ այրված իրեղէնների փոխանակ բժիշկի և պոլիցիականների պահանջի համեմատ կը արվեն սպիտակիղէն և շորեր: «Переп. Вѣд.» լրագիրը հաղորդում է, որ բժիշկ Բօսկին յայտնել է, թէ Ս. Պետերբուրգի մէջ տարափոխիկ ջերմ կայ:

Ս. ՊԵՏԵՐԲՈՒՐԳ, 17 յունվարի: Պետական բանկի 50% տոնակը առաջին շրջանի արժէ 95 բ. 62 4., երկրորդ 94 բ. 75 4., երրորդ 95 բ., չորրորդ 95 բ., ներքին 50% առաջին փոխառութեան տոնակը արժէ 230 բ., երկրորդ 231 բ., արեւելեան առաջին 92 բ. 25 4., երկրորդ 91 բ. 75 4., ոսկին 8 բ. 60 4.: Ռուսաց 1 բուրջ 1 ծնդունի վրա արժէ 23 1/8 պէնս, առուսաց 100 բ. Գերմանիայի վրա 196,25 մարկ, Փարիզի վրա 242 Ֆր. 50 սանտ: Տրամադրութիւնը ամուր է:

Խմբ. Հրատարակող ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

